

Da „Christian den Ottende“ sprang i Luften

Af Andrea E. Sørensen.

Der var elleve Sejerøboere med om Bord paa Linieskibet »Chr. den Ottende«, der sprang i Luften i Egernefjorde Fjord 1849.

Fhv. Skomager Chr. Madsen, der i nogle Aar var bosiddende paa Sejerø, har fortalt, at en Mand, Jørgen Nielsen, paa Sejerø, der blev 92 Aar gammel, fortalte, at der var elleve Sejerøboere med om Bord, og alle slap de levende fra Katastrofen. Han kunde ogsaa en Vise, der var digtet om Tildragelsen. Han fortalte:

De sejlede jo der ind i Fjorden Skærtorsdag Morgen tillige med Fregatten »Gefion«. Der var et tysk Batteri paa hver Side af Vandet. Det paa den ene Side jævnedes de med Jorden, men det andet kunde de ikke rigtig faa Ram paa med deres Kugler. Det blæste op, og Vinden stod lige ind i Fjorden, saa Sejlskibene kunde ikke komme ud derfra, da Vinden var imod. Dampskibene »Hekla« og »Geysen« var nok med og skulde slæbe de store Skibe ud, men de blev beskadigede af Tyskernes Kugler, saa de fik nok med at tage sig af egne Sager.

Ombord paa Linieskibet prøvede de paa at lette Anker for at krydse ud, men det lod sig ikke gøre, dels var de alt for langt inde, Skibet huggede igennem og tog Grunden for hver Sø, saa det ry-stede igennem det store Skibsskrog, dels blev baade Sejl og Tovværk ødelagt af den fjendtlige Ild, saa de kunde ikke manøvrere det store Skib, der drev værgeløst paa Grund, hvorfor de maatte stryge Flaget. Skibet brændte nu ogsaa, da Tyskerne havde skudt paa det med gloende Kugler.

Det varede noget længe, inden de begyndte at føre Mandskabet i Land, derfor naaede de heller ikke alle at lande. Saa snart Baadene kom saa langt ind, at Mandskabet kunde bunde, maatte de springe i Vandet, selv om der var temmelig dybt. I Land var der slaaet en Kreds af tyske Soldater, som tog imod dem, de blev derefter ført op i et stort, teglhængt Hus, hvor to Soldater med skarpladte Ge-

værer var posteret i Døren. Da Skibet sprang i Luften, var Knaldet og Rystelsen saa stærk, at det var, som Huset skulde styrte sammen, og de to Skildvagter sank lige ned paa Jorden.

Blandt Officererne, som gik op med Skibet, var Næstkommanderende, Krieger. De sagde, at han ikke vilde i Land, før alle Folkene var bjerget; der blev ogsaa sagt, at det var meget imod hans Vilje, at de sejlede der ind, det sagde han til Folkene, da han saa, at alt var tabt. Chefen, der hed Paludan, gik straks i Land, da der var kommet en højere tysk Officer om Bord. Den tyske Officer gik vistnok ogsaa op med Skibet, han indsaa ikke straks, at Faren var saa overhængende. Sejerøboerne saa ham i Samtale med Krieger paa Dækket.

Det danske Skibsmandskab, som overlevede Katastrofen, blev ført i Fangenskab til Glückstadt, men blev senere udvekslet under Vaabenstilstanden 48—49.

En Mand fra Store Grandløse, Niels Matros, var ogsaa med om Bord paa Christian den Ottende. Han kastede sig i Vandet, og Ty-skerne bjærgede ham.